

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4758/2539

นางสาว ฉวีวรรณ มีโกลี กับพวกโจทก์ พลเรือตรี อา ดุ ลย์ สัมภาวะ ผลผู้ร้อง เจ้าพนักงาน พัทธภัทรพัยผู้คัดค้าน บริษัท กองทุน เงิน แชร จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119, ป.พ.พ. มาตรา 173, ป.พ.พ. มาตรา 166, ป.พ.พ. มาตรา 178

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่เจ้าพนักงานพัทภัทรพัยผู้คัดค้านแจ้งความไปยังผู้ร้องให้ชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคแรก เป็นการบังคับตามสิทธิเรียกร้องของจำเลยถือได้ว่าเป็นการทำการอื่นใดอันนับว่ามีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องคดีซึ่งเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 173 เดิมเมื่อผู้คัดค้านได้แจ้งความเป็นหนังสือให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 ซึ่งเป็นวันที่อาจบังคับตามสิทธิเรียกร้องได้อายุความจึงสะดุดหยุดลงเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 สิทธิเรียกร้องของผู้คัดค้านจึงยังไม่ขาดอายุความ และมีใช้ผู้คัดค้านเพิกมาใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2537 อันเป็นวันที่ผู้คัดค้านมีหนังสือยืนยันหนี้ไปยังผู้ร้องให้ชำระหนี้ตามมาตรา 119 วรรคสอง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 166 เดิม ใช้บังคับแก่ดอกเบี้ยที่ค้างส่งอยู่ก่อนวันฟ้อง เมื่อการแจ้งความ เป็นหนังสือให้ผู้ร้องชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 มีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องคดีแล้วดอกเบี้ยภายหลังจากนั้นจึงไม่ใช่ดอกเบี้ยค้างส่งจะใช้มาตรา 166 เดิมมาบังคับไม่ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยล้มละลายเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2523 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2523 ผู้คัดค้านได้มีหนังสือยืนยันให้ผู้ร้องนำเงินจำนวน 40,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 จนกว่าชำระเสร็จไปชำระต่อผู้คัดค้านภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเคยทำหนังสือคำประกันหนี้ให้นายวิวัฒน์ เจริญชัยพุกษา ต่อจำเลยเมื่อเดือนตุลาคม 2521 ซึ่งหนี้ครบกำหนดชำระภายในวันที่ 12 มกราคม 2522 เมื่อจำเลยหรือผู้คัดค้านมิได้ใช้สิทธิเรียกร้องภายในกำหนด 10 ปี นับแต่วันทำสัญญาคำประกันหรือวันที่ครบกำหนดชำระหนี้ภายในเดือนตุลาคม 2531 หรือภายในวันที่ 12 มกราคม 2532 หนี้จึงขาดอายุความ ผู้คัดค้านไม่มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 เพราะเป็นดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกินกว่า 5 ปี ขอให้คำสั่งยกเลิกหนี้ที่ผู้คัดค้านเรียกร้องให้ผู้ร้องชำระหนี้แก่กองทรัพย์สินของจำเลย ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ตามทางสอบสวนของผู้คัดค้านผู้ร้องได้คำประกันการเล่นแชร์ของนายวิวัฒน์ เจริญชัยพุกษาลูกหนี้ของจำเลยจำนวน 40,000 บาท เมื่อนายวิวัฒน์ยังไม่ชำระหนี้ ผู้ร้องในฐานะผู้คำประกันต้องรับผิดชอบชำระหนี้ผู้คัดค้านได้มีหนังสือเรียกร้องให้ผู้ร้องชำระหนี้เป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ ส่วนดอกเบี้ยเกิดจากการผิดนัดสัญญา และเป็นการกำหนดแทนค่าเสียหายไม่ใช่ดอกเบี้ยค้างส่งขอให้ยกคำร้องศาลชั้นต้นเห็นว่า ผู้คัดค้านแจ้งให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อผู้ร้องปฏิเสธหนี้ครั้งสุดท้ายวันที่ 22 กรกฎาคม 2524 ผู้คัดค้านมิได้ดำเนินการอย่างใดกับผู้ร้องอีก

เพ็ญแจ่งยืนยันให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2537 เกินกำหนด 10 ปีคดีขาดอายุความ มีคำสั่งให้ยกเลิกหนี้ที่ผู้คัดค้านให้ผู้ร้องชำระหนี้เสียผู้คัดค้านอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า เมื่อผู้ร้องได้รับหนังสือแจ้งให้ชำระหนี้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 นับแต่วันดังกล่าวจึงอยู่ระหว่างการพิสูจน์หนี้ในคดีล้มละลาย อายุความเรียกกร้อยยอมสะดุดหยุดอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 178 วรรคแรกจนกว่าจะยกเลิกการล้มละลายหรือจนกว่าจะเฉลี่ยทรัพย์ได้เป็นครั้งสุดท้าย อายุความเรียกกร้อยให้ผู้ร้องชำระหนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ดอกเบี้ยที่ค้างชำระนับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 ถึงวันที่ 29 มิถุนายน 2527 จึงค้างชำระไม่เกิน 5 ปีพิพากษากลับให้ผู้ร้องชำระเงินจำนวน 40,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 จนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้คัดค้านผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้เป็นคดีที่ฎีกาได้แต่เฉพาะในปัญหาข้อกฎหมาย การวินิจฉัยข้อกฎหมายศาลฎีกาจำต้องถือตามข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ได้รับฟังมาจากศาลชั้นต้นว่าจำเลยมีสิทธิเรียกกร้อยแก่ผู้ร้องให้ชำระหนี้ค่าประกันการเล่นแชร์ของนายวิวัฒน์ เจริญชัยพฤษภา จำนวนเงิน 40,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 จนกว่าชำระหนี้เสร็จ ผู้คัดค้านได้แจ้งความเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ 20 เมษายน 2524 ไปยังผู้ร้องให้ชำระเงินจำนวนดังกล่าวต่อผู้คัดค้านภายใน 14 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือหากจะปฏิเสธหนี้ก็ให้ผู้ร้องปฏิเสธหนี้เป็นหนังสือไปยังผู้คัดค้านภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ร้องได้รับหนังสือเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 ผู้คัดค้านได้สอบสวนผู้ร้องเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524 และผู้ร้องได้ทำหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อผู้คัดค้านในวันเดียวกัน จนกระทั่งวันที่ 12 มกราคม 2537 ผู้คัดค้านได้มีหนังสือยืนยันให้ผู้ร้องชำระหนี้จำนวน 40,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย มีปัญหาตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้องจะต้องรับผิดชอบผู้คัดค้านตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ ผู้ร้องฎีกาว่าสิทธิเรียกกร้อยในเงินจำนวน 40,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยขาดอายุความเพราะผู้คัดค้านมิได้ฟ้องหรือเรียกกร้อยให้ผู้ร้องชำระหนี้ภายในสิบปี และผู้คัดค้านเพ็ญแจ่งจะใช้สิทธิเรียกกร้อยให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2537 จึงพ้นกำหนดสิบปี นับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 หรือวันที่ 20 เมษายน 2524 แล้วเห็นว่าการที่ผู้คัดค้านแจ้งความเป็นหนังสือไปยังผู้ร้องให้ชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคแรกนั้น เป็นการบังคับตามสิทธิเรียกกร้อยของจำเลยซึ่งผู้คัดค้านมีอำนาจกระทำได้โดยไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาล ดังจะเห็นได้จากหากบุคคลที่ได้รับคำสั่งแจ้งความไม่ปฏิเสธหนี้เป็นหนังสือภายในกำหนดเวลาสิบปีนั้นนับแต่วันได้รับแจ้งความก็จะถือเป็นหนี้กองทรัพย์สินของจำเลยอยู่ตามจำนวนที่แจ้งไปเป็นการเด็ดขาด และผู้คัดค้านก็ชอบที่จะมีคำขอต่อศาลให้บังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้ได้การแจ้งความเป็นหนังสือให้ผู้ร้องชำระหนี้จึงนับได้ว่าเป็นการทำการอื่นได้อันนับว่ามีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องคดีซึ่งเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 173 เดิม (มาตรา 193/14 ใหม่) เมื่อผู้คัดค้านได้แจ้งความเป็นหนังสือให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาสิบปี นับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 อายุความเรียกกร้อยให้ผู้ร้องชำระหนี้จึงสะดุดหยุดลงเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 สิทธิเรียกกร้อยของผู้คัดค้านจึงยังไม่ขาดอายุความสิบปี และมีใช้เป็นกรณีที่ผู้คัดค้านเพ็ญแจ่งมาใช้สิทธิเรียกกร้อยให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2537 อันเป็นวันที่ผู้คัดค้านมีหนังสือยืนยันหนี้ไปยังผู้ร้องให้ชำระหนี้ตามความในมาตรา 119 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ดังที่ผู้ร้องฎีกาแต่อย่างใดไม่ ปัญหาตามฎีกาของผู้ร้องข้อต่อมาที่ว่าการที่ศาลอุทธรณ์ให้ผู้ร้อง ชำระดอกเบี้ยนับแต่วันที่ 12 มกราคม 2522 จนกว่าจะเสร็จเป็นการฝ่าฝืนต่อ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 166 (เดิม) หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับแก่ดอกเบี้ยที่ค้างส่งอยู่ก่อนวันฟ้อง เมื่อการแจ้งความเป็นหนังสือให้ผู้ร้องชำระหนี้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2524 มีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องคดีแล้วดอกเบี้ยภายหลังจากนั้นจึงไม่ใช่ดอกเบี้ยค้างส่งจะใช้มาตรา 166 เดิม (มาตรา 193/33 ใหม่) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมาน เวทวินิก · สมิตี วราอุบล · บรรเทิง มุลพรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4758/2539>